

ת"פ 2405/05/12 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אושר זנגו (עציר)

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 2405-05-12 מדינת ישראל נ' זנגו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות המתמחה הגברת שקד כהן
נגד
אושר זנגו (עציר) - הנאשם
באמצעות ב"כ עו"ד כץ

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע 2 עבירות גניבה, עבירות לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כדלקמן:

- א. ביום 06/10/10 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, ברחוב הפלמ"ח באשדוד (להלן: "**המקום**"), פנה הנאשם למר שלמה בן רחמים (להלן: "**המתלונן**") וביקש ממנו להתקשר באמצעות מכשיר הפלאפון שברשותו במטרה לבדוק את מכשיר הטלפון הנייד שלו. בהמשך, ביקש הנאשם מהמתלונן לחייג ממכשיר אחר שברשות המתלונן, מסוג נוקיה N95, ונענה בחיוב (להלן: "**הטלפון**"). בהמשך למפורט, ברח הנאשם עם הטלפון תוך שנכנס למונית ונסע מהמקום (להלן: "**אירוע הגניבה הראשון**").
- ב. ביום 24/09/10 בשעה 24:00 או בסמוך לכך, במקום, פנה הנאשם למר אברהם אייזנק (להלן: "**המתלונן 2**") וביקש ממנו להתקשר באמצעות מכשיר הפלאפון שברשותו, מסוג נוקיה. מיד ובהמשך, גנב הנאשם את המכשיר בכך שנשא ונטלו מהמקום ללא רשות בעליו (להלן: "**אירוע הגניבה השני**").

2. לבקשת הנאשם צורף תיק נוסף, ת"פ 20129-06-13, בו הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, עבירת גניבת כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב"), ועבירת הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 15/01/13 בשעה 00:30 או בסמוך לכך, חזרה שכנתו של הנאשם, הגב' עמוד 1

אמבט אדויה (להלן: "המתלוננת"), כשהיא בגילופין, לדירתה, והנאשם ליווה אותה וסייע לה להיכנס.

במעמד זה, לקח הנאשם מדירתה של המתלוננת מוצרי מזון, קופסת סיגריות, 200 ₪ שהיו בארנקה וכרטיס חיוב שנמצא בבעלותה והעבירם לדירתו.

בהמשך למפורט, בין השעות 03:53-07:09 משך הנאשם, באמצעות כרטיס האשראי, סכומי כסף כמפורט להלן: מסניף "לאומי" 407 ₪, מסניף "דיסקונט" 407 ₪, מסניף "לאומי" 407 ₪, מסניף "פועלים" 600 ₪, מסניף "פועלים" 400 ₪, מסניף "פועלים" 400 ₪, פ מסניף "פועלים" 600 ₪, ומסניף "פועלים" 600 ₪ - ובסה"כ, 3,800 ₪.

לאור המתואר, פנתה המתלוננת לאשתו של הנאשם, ולאחר דין ודברים ביניהן - השיב הנאשם למתלוננת את הרכוש שגנב מדירתה.

(להלן: "האירוע השלישי").

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו של הנאשם בין השנים 2013-2019, עולה כי הנאשם בין 39, רווק, אב ל-5 ילדים משתי מערכות יחסים, מתגורר לסירוגין באשדוד ובאילת, אשר עבד בעבר לסירוגין בשווקים ובשיפוצים, וכעת מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה.

הנאשם לקח אחריות על העבירות אשר ביצע, וטען כי ביצעם על רקע התמכרותו והצורך במימון הסמים.

שירות המבחן התרשם מנאשם הסובל מגיל 14 מהתמכרות לסמים ואלכוהול, מנהל אורח חיים שולי, תוך מעורבות בפלילים בתחום הרכוש, הסמים והאלימות החל מגיל 13, אשר הובילו למאסרים, וקושי לגלות יציבות במישורים השונים בחייו.

ניסיונות גמילה וטיפולים קודמים לא צלחו בשל קושי להתמיד בטיפול לאורך זמן.

כבר בשנת 2013 דווח כי הנאשם דחה מספר פעמים את הגעתו לוועדת הקבלה במסגרת התחנה לטיפול בנפגעי סמים באשדוד, וכאשר התייצב עלה רושם לרמת מודעות ומוטיבציה נמוכות. בחודש מרץ 2014 דווח על שיתוף פעולה טכני של הנאשם בטיפול במרכז, אולם על קושי בהשתלבות רגשית בטיפול, וכן כי לאחר מעידה ושימוש בסמים - הופנה הנאשם לגמילה פיזית באשפוזית אותה השלים. בשלב זה הומלץ על הפניית הנאשם למסגרת טיפולית סגורה.

4. לאחר חידוש ההליכים בעניינו של הנאשם, דווח בחודש דצמבר 2018 כי הנאשם החל בטיפול בתחליף סם בחודש נובמבר במרכז "שוהם" באשדוד. מהמרכז נמסר כי זהו הסבב החמישי של הנאשם, כי תפקודו במרכז ידע עליות ומורדות, וכי ניכרת אמביוולנטיות לעניין תכנית הטיפול והרצון להסתייע בה. בדיקות העלו כי הנאשם המשיך לעשות שימוש בסמי פיצוציות אף בתקופה זו.

שירות המבחן ציין בשלב זה כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות, אשר רק טיפול משמעותי בתחום הסמים עשויה להפחית.

מתסקיר שירות המבחן מחודש מרץ 2019 עלה כי ממרכז שוהם דווח על המשך שימוש של הנאשם בסמי "פיצוציות" ועל רגרסיה במצבו, וכן עלה כי הנאשם טען כי מעוניין להשתלב באשפוזית פעם נוספת. שירות המבחן שב על התרשמותו לעניין רמת הסיכון.

5. מתסקירו העדכני של שירות המבחן מיום 28/05/19 עולה כי הנאשם לא השתלב באשפוזית על אף שהומלץ לו לעשות כן, לא עובד, וכי בדיקות שנעשו לו העידו על שימוש בסמי רחוב. עם זאת, הנאשם שב והצהיר על רצונו להשתקם.

משיחה עם הנאשם התרשם שירות המבחן מרגרסיה נוספת במצבו אשר באה לידי ביטוי אף בשימוש בסמי רחוב ולא רק בסמי פיצוציות. הנאשם טען כי לא השתלב באשפוזית בשל אי השלמת בדיקות רפואיות ומצבו הרפואי. צוין כי הנאשם לא שיתף את שירות המבחן על התיק הנוסף אשר נפתח כנגדו בתחום הסמים.

לאור המפורט, שב שירות המבחן על התרשמותו לעניין רמת הסיכון ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והומלץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

לאור המפורט לעיל, אינני סבורה כי יש להמתין עוד בגזירת הדין בעניינו של נאשם זה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים לכל הפחות, הפעלת המאסר המותנה, הטלת מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, למאסר המותנה חב ההפעלה אשר תלוי ועומד כנגדו, ולנסיבות ביצוע העבירות המעידות על תעוזה והיעדר מורא.

עוד הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, להזדמנויות החוזרות אשר ניתנו לנאשם להשתלב בהליך טיפולי והעובדה כי לא ניצלם בצורה מטיבה, וכן למפורט בתסקיר לעניין התרשמות שירות המבחן מהנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין כל עבירת גניבה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

לעניין עבירת ההונאה בכרטיס חיוב טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל.

7. ב"כ הנאשם עתר לדחות מתן גזר הדין עד לקבלת תסקיר בעניינו של הנאשם בהליך אחר המתנהל כנגדו על מנת לבחון האם יופנה הנאשם לקהילה סגורה לצורך גמילה. לחילופין, עתר שלא למצות עם הנאשם את הדין ולהקל עמו.

ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של הנאשם איננו מכביד, כי העבירה אשר מפעילה את התנאי שהוטל על הנאשם בשנת 2007 ואיננה מצויה ברף הגבוה של העבירות, וכי אף העבירות עליהן נותן כיום את הדין אינן מאלה המצויות ברף הגבוה.

בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, ללקיחת האחריות מצד הנאשם, לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וכן לניסיונותיו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי לאורך השנים, לעיתים אף מיוזמתו הוא, אשר צלחו לפרקי זמן מסוימים.

8. במועד זה טען הנאשם כי החליט לשנות דרכיו ולהשתלב בטיפול משמעותי בתחום הסמים, וזאת לטובתו ולטובת ילדיו, וביקש כי בית המשפט יאפשר לו הזדמנות אחרונה וימתין עם מתן גזר הדין בעניינו.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. במקרה זה מדובר ב-**3 אירועים נפרדים**, ומשכך יש לקבוע 3 מתחמי ענישה הולמים.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעים כתוצאה מביצוע עבירות הגניבה, גניבת כרטיס החיוב וההונאה באמצעותו הם שמירה על קניינו של האדם, הזכות לשקט נפשי ולביטחון אישי, וכן לתחושת הביטחון הציבורי, ובגניבת מכשיר טלפון סלולארי אף מתווספת לאמור הפגיעה בפרטיות מאחר ומכשיר טלפון "חכם" מכיל מידע אישי רגיש של בעליו.

13. באשר לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים בגין עבירות הגניבה נקבע ברע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל כך: "גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים".

בעפ"ג 51662-12-14 צוין ביחס לטלפונים "חכמים" כי "במכשיר כזה מצוי בימינו מרכז חייו של כל אדם", ו"כי כל מכשיר טלפון נייד מחזיק מידע רב ערך עבור בעליו, שחזורו הוא כמעט בלתי אפשרי, ומכל מקום, נטילתו גורמת עוגמת נפש רבה למי שהמכשיר נגנב ממנו".

14. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין "אירוע הגניבה הראשון" ו"אירוע הגניבה השני" היא ברף הנמוך - בינוני, וזאת בשים לב לשווי הרכוש הגנוב, אל מול התעוזה באופן ביצוע הגניבה.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בגין "האירוע השלישי" היא ברף הבינוני - גבוה, וזאת בשים לב מחד גיסא להיכרות המוקדמת בין הנאשם למתלוננת וניצול מצבה של המתלוננת אשר הייתה בגילופין, ולשווי הרכוש הגנוב וההונאה, ומאידך גיסא לעובדה כי הנאשם השיב למתלוננת את הרכוש אשר גנב מדירתה.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירות הגניבה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6365/13 קליינר נגד מדינת ישראל (23/09/13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה של טלפון סלולארי. על הנאשם, בעל עבר פלילי בגינו ריצה מאסר קודם, הטיל בית משפט השלום, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית, וזאת לאחר שקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי צדק בית המשפט המחוזי שלא התערב בעונש אשר הוטל על הנאשם וכי זה איננו חורג ממתחם הענישה המקובל.

ב. בעפ"ג 51662-12-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (20/04/15) אימץ בית המשפט המחוזי בתל אביב את מתחם הענישה אשר נקבע בבית משפט השלום, הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירת גניבה.

ג. בת"פ (ת"א) 18987-06-15 מדינת ישראל נגד סביטקין (24/06/15), הורשע נאשם בגין גניבת אופניים אשר הושבו לבעליהם. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל מאסר מותנה של 3 חודשים, וזאת במצטבר.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת הגניבה, גניבת כרטיס החיוב וההונאה באמצעותו מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 5212/13 אדינה נגד מדינת ישראל (29/08/13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת

דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

ב. בע"פ (נצ') **1132/07 אבו חמיס נגד מדינת ישראל (24/06/15)**, נדחה ערעורו של הנאשם אשר בית משפט השלום הטיל עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין עבירת הונאה בכרטיס חיוב. בית המשפט המחוזי דחה כאמור את ערעורו של הנאשם וקבע כי לאור עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות, לא רק שהעונש אשר הוטל עליו איננו חמור אלא אף מקל.

ג. בת"פ (ק"ג) **16822-09-15 מדינת ישראל נגד פרגין (06/09/18)**, הורשעה נאשמת בגין עבירת גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס אשראי. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע ממאסר מותנה ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשמת, בין היתר, 4 חודשי מאסר מותנה (ראו החלטה דומה גם בע"פ **39851-01-16 מדינת ישראל נגד שפורוסטוב (18/09/17)**).

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) בגין "אירוע הגניבה הראשון", ו"אירוע הגניבה השני" יש לתת את הדעת להיעדר תחכום בתכנון שקדם לביצוע העבירות, להיות הנאשם מבצע יחיד, לשווי הרכוש אשר נגנב, ולרקע הנטען לביצוע העבירה.

18. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) בגין ה"אירוע השלישי", יש לתת את הדעת לכך שעבירת ההונאה בכרטיס חיוב הצריכה תכנון, אף אם לא מורכב, לכך שהנאשם הוא המבצע היחיד, לשווי הרכוש הגנוב ולשווי ההונאה אך גם לעובדה כי הנאשם השיב למתלוננת את הרכוש אשר גנב מביתה, לרקע הנטען לביצוע העבירות, ולהיכרות המוקדמת בין הנאשם למתלוננת וניצול מצבה של המתלוננת אשר הייתה בגילופין, ולהיות האירוע מתמשך ולא נקודתי.

19. בהתאם לתיקון **113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג')**, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מאירועי הגניבה נע ממאסר מותנה ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בגין ה"אירוע השלישי" מצאתי כי מתחם העונש ההולם הוא ממספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

על אף הצהרת הנאשם כי מעוניין להתחיל בהליך טיפולי נוסף והעובדה כי החל לקדם נושא זה טרם מעצרו האחרון, בשים לב לעברו הפלילי, לריבוי העבירות, לפגיעה בקורבנות עבירה שונים, לעובדה כי הנאשם טרם שולב בהליך טיפולי, ולכך שהליכי טיפול קודמים, אשר צלחו בחלקם, לא מנעו רצדיביזם - לא מצאתי כאמור סיבה לחרוג ממתחמי הענישה, ואף לא להמתין לסיום הליכי המעצר בתיק אחר כפי שעתר ב"כ הנאשם.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בבית המשפט.

מהסיכום אשר הוגש ע"י ב"כ הנאשם מטעם אשפוזית "דולפין" מיום 27/06/17 (נ1) עלה כי הנאשם פנה מיוזמתו להליך גמילה ביום 06/06/17, בפעם החמישית. הנאשם דיווח בקליטתו כי לאחר הליך הגמילה הקודם אשר סיים בשנת 2015 נשאר נקי תקופה קצרה, אולם לאחר מכן חזר לשימוש בהרואין בהזרקה. הנאשם דיווח על שימוש יומיומי בניס גיא, קלונקס, ליריקה, הרואין, וכן כי מטופל בתחליף סם - סובוקסון. ביום 27/06/17 השלים הנאשם את הגמילה בהצלחה כשהוא ללא כמיהה לסם וללא תופעות לוואי והמשיך לטיפול בקהילת "רוח מדבר".

מנ2 עולה כי ביום 21/05/19 ביצע הנאשם בדיקות על מנת לקדם הליך השתלבותו בגמילה, אשר לטענת ב"כ הנאשם נקטע עקב מעצרו האחרון.

עוד יש לציין, כפי שפורט בתסקירי שירות המבחן, ניסיונות גמילה וטיפולים קודמים לא צלחו בשל קושי להתמיד בטיפול לאורך זמן.

משכך, שוכנעתי כי על אף הרצון אשר הביע הנאשם ומעשיו כמופרט - אין ליתן להם משקל רב.

ב. מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה - הנאשם השיב למתלוננת את הרכוש אשר גנב מדירתה.

ג. נסיבות חייו של הנאשם - בתסקירים פורט כאמור הרקע התמכרותי רב השנים של הנאשם אשר ככל הנראה השפיעו על מעשי העבירות.

ד. חלופי הזמן מביצוע העבירות - נכונה טענת ב"כ הנאשם כי חלף זמן רב מביצוע העבירות ועד כה. עם זאת, יש להטיל על הנאשם בלבד את האחריות לכך וזאת לאור אי התייבבותו לדיונים בראשית ההליך, אשר אף הובילו לביטול כתבי האישום, ולאחר מכן נבעו הדחיות מבקשות ב"כ הנאשם ועל מנת לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי משמעותי.

ה. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לנאשם עבר פלילי רב ומכביד בתחום הרכוש, האלימות והסמים, החל משנת 1993, כבר בהיותו קטין, ועד לחודש נובמבר 2018. בגין הרשעותיו הקודמות ריצה הנאשם מספר מאסרים ממושכים בפועל, ואף תלוי בגינו מאסר מותנה חב הפעלה למשך 6 חודשים.

22. עוד יש לתת את הדעת במקרה זה גם לשיקול **הרתעת היחיד** וזאת בשל העובדה שהנאשם שב לבצע עבירות על

אף מאסרים בפועל אשר ריצה בעבר והעובדה כי היה תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה.

23. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון את הודאתו בעבירות, הבעת החרטה, חלוף הזמן, נסיבותיו האישיות ומאמציו להשתלב בהליך טיפולי, וזאת אל מול עברו הפלילי והישנות העבירות, באתי לכלל מסקנה כי לא ניתן להקל בעניינו של הנאשם, וכי יש להטיל עליו ענישה ברף הבינוני של המתחמים.

24. סוף דבר, בהתאם לסעיף **40(ג)** לחוק, התחשבתי במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, והטלתי עונש השומר על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ותקופת המאסר שעל הנאשם לשאת.

25. בשלב זה יש לציין כי הנאשם לא נמצא מתאים לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת לאור השימוש בסמים.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר בפועל שימנו מהיום.
 2. מפעילה מאסר מותנה אשר הוטל על הנאשם בת"פ **1681/08** למשך 6 חודשים, אשר יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר למאסר בפועל אשר הוטל על הנאשם במסגרת תיק זה, כך שהנאשם ירצה סך הכל 11 חודשי מאסר בפועל מהיום.
 3. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב אחת מהעבירות בהן הורשע.
 4. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 3,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מיום שחרורו מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע.
ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תיחתם, ייאסר הנאשם ל- 7 ימים.
 5. הנאשם ישלם למתלוננת, ע"ת **1** בת"פ **20129-06-13**, פיצוי על סך 2,000 ש"ח.
הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.
- מצורף טופס פרטי ניזוק.**
6. הנאשם ישלם קנס על סך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך 9 חודשים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, בנוכחות הצדדים.